

kanske vara son av gamle Isak Labansson, lumphandlaren och pantlånaren på Badstugatan. . . ?

— Det vet jag verkligen inte, men nog har jag hört, att han kom från Stockholm till Bringåsa, när han för sex år sedan flyttade dit.

— Är han en gren av den stammen, så förvånar det mig inte att han hör till de misstänkta, ty gubben Isak har allt annat än gott anseende. Bland Stockholms i allmänhet rätt hyggliga judar hör han till avskummet och har haft rätt mycket att göra med polisen, fast han på grund av sin slughet och försiktighet hittills gått fri, om ock med nöd och näppe. Bland annat var han inblandad i det stora falskmynterimålet för många år sedan, som aldrig blev fullt uppklarat. Även jag har haft med gamle Isak att göra. Jag skall titta efter i mitt arkiv om jag har någon anteckning om hans familj. Jag brukar anteckna allt rörande misstänkta personer, som jag haft att göra med, och det har ofta hänt att dessa anteckningar sedermera kommit till nytta.

Han öppnade ett skåp, fyllt med anteckningsböcker i alfabetisk ordning, och tog fram bokstaven L.

— Jaha, här har jag honom. Låt mig se — barn. . . Jo, här är han — sonen David, lanthandlare och bosatt i Småland — pliktfälld för försäljning av okontrollerat guld — lämnade därefter Stockholm. Gott! Låt höra vad du vidare har att säga om David Labansson.

Länsmannen fortsatte sin berättelse:

— Allt sedan Labansson slog sig ned i Bringåsa, har han stått i en ganska intim beröring med gubben